

Kol Soteh

כל סוטה

גליון מספר: 084 לתאריך: 15/7/2016

עלון בלתי תלוי מיסודו של משה בן-חיים ז"ל ודני נמלי ייבדל לחיים ארוכים

An independent magazine established by the late Moshe Ben-Chaim, RIP and Dani Namali, long may he live

דוד אלמן

This week's Editorial:

Uri Shuval, Dudu Palma, Dani Namali,
Avi Rozenkrantz, David Ellman

המערכת לשבוע זה:

אורי שובל, דודו פלמה, דני נמלי,
אבי רוזנקרנץ, דוד אלמן

ניתן להגיע לכל עלוני "כל סוטה" החל מהראשון ב- 5/11/1976 ועד היום, זאת על ידי לחיצה על הקישור בתחתית המלבן הירוק. ניתן גם לסרוק את הסמל משמאל באפליקציה מתאימה בנייד.

אתר ארכיון "כל סוטה"
"Kol Soteh" Archive site

<http://www.d-ellman.com/divrei/other/soteh.html>

אז מה יש לנו? השבוע ב"כל סוטה"

יום הסריגה הבינלאומי

היום הוא היום הגדול לסורגים למיניהם, העולם מכיר סוף סוף במלאכת הסריגה כפעילות ראויה ובעקבות כך יפתח ענף מתאים באולימפיאדת ריו.
גם אצלנו בכפר הנשיא קיים חוג ייחודי ל-"סריגה נורדית" !!
לפניכם תצוגה מקדימה של ענף ספורט עתידי זה:

הכל החל מ"פיסול
בצמר" כתחביב שעד
מהרה הפך לסריגה
כבידה יותר

כאן אני, במדי סריגה, בודק איכות:
"מבט על" - "מבט שמאל" -
ו"מבט תחת" מאשרות את היצירה

בסיום, חדוות הנצחון
על ביצוע מוצלח
להתראות
באולימפיאדת ריו !!

לקישור כלשהו יש להשתמש בכתובת: telcomm@kfar-hanassi.org.il

For any contact use the address: telcomm@kfar-hanassi.org.il

פרורים מהאסלה

לכל המברכים אותי ליומולדתי...

חשוב לדעת שנולדתי בגיל חמש בדיוק!! ביום 12 ליולי 1949. אמנם נאמר לי שנולדתי ב 1944 אבל מה.... שאני אאמין לכל דבר שאומרים!? כל מה שנאמר לי על השנים 1944-1945 הוא בגדר רכילות בלבד. לי אין שום הוכחות לקיומי אז!! האמת? אין לי הוכחות שאני קיים אפילו היום. אבל לעזרתי בא דני נמלי הגדול. דני הוא המאמין הכי גדול של קיומי, עובדה, הוא ולא אחר טרח להודיע לי ש"זמני עבר" - ואני מבין מכך שהיה לי זמן קיום כלשהו עד היום. נו, תגידו. אני צריך אויבים - אם חברים כמו דני?

מר נמלי, ליומולדת שלי אני מבקש ממך עוגת קרם 275% שומן ושלא תספר למרים!!!

חג המשק

נו טוב, גם לקיבוץ שלנו היה יומולדת, אמנם צעיר ממני בארבע שנים אבל היי! דני ... יכול להיות שגם כפר הנשיא, "זמנו עבר"? מסיבת הברכה הייתה על הפנים, כלומר חיוכים על הפנים של כל הנוכחים !! בכל מסיבה כזאת מתגלים כשרונות ואפילו רק בשביל זה היה כדאי להגיע. לעומת זאת אני קורא "המסיבה במשק הילדים.... היתה ממש מפגע....." ואני לתומי חשבתי שמי שכואב לו באזניים יכול לעזוב את המקום. לא ראיתי בשום מקום החלטה ש"כל הקהילה חייבת להגיע למסיבה!". אבל אולי אני לא בעניינים, כמו שדני אומר "זמנך עבר".

בזאטאן ("שתול" של "כל סוטה")

*** בסיום הקריאה, לא לשכוח להוריד את המיים! - תודה

ראשית ברצוני להבהיר, שאין לי כל כוונה לשחק פינג-פונג עם אף אחד למרות שבעברי הרחוק שיחקתי לא רע.

לצערי, אני לא קונה את דברי ההסבר של רוי בוסקילה על הכוונה להביא את הנושא לדיון באספה. אם זו הייתה הכוונה מלכתחילה, אפשר היה לכתוב על כך באותו פרסום שהועבר לחברים, על הכוונות ועל דרך ההתנהלות. תודה רוי על ההזמנה להגיע לישיבת המועצה שתדון בנושא, יש לי הרשום שאני במועצה *Persona non grata*.

האמת שאת דבריי כתבתי כחבר **מודאג**, אחרי שקראתי את דברי ההסבר של רוי בוסקילה הפכתי לחבר **מוטרד**. כך כותב רוי "**בשנת 2015 וב-2016 נאלצנו להשתמש בחלק גדול מכספים אלו על מנת לעמוד בכל ההתחייבויות שלנו**". . . . מה אני מבין מדברי בוסקילה, שהקיבוץ משתמש בכסף צבוע לשיקום תשתיות, כדי לנהל את הפעילות השוטפת שלו. ראשית זה חמור מאוד וחבל שחברים לא יודעים על כך כשמציגים להם את הדוחות הכספיים של הקיבוץ מידי שנה. מה שיותר מדאיג, מה יקרה שהמיליונים שהיו יגמרו. מאיפה הקיבוץ יממן את הפנסיה לחברים וינהל את הפעילות השוטפת שלו? זה כבר סיפור אחר ואין לי עניין לפתוח חזית נוספת. נראה לי שהגיע הזמן שחברים יתעוררו כיצד דברים מתנהלים בקיבוצנו לפני שיהיה קצת מאוחר מידי.

אורי שובל (חבר מודאג)

ד, נשבר כבר מסדרת כתבות שבועיות שמנצלות את זמי, כביכול לטובתו, אבל למעשה פועלות לטובת אינטרסים שאינם קשורים אליו כלל. לכבד את זמי זה לכבד את הבחירות שעשה כאשר היה איש צעיר עת הגיע לכאן והקים את קיבוץ כפר הנשיא יחד עם עוד חברים וחברות, ושוב הוא היה למשך הרבה שנים אחד האנשים המרכזיים בקהילה.

כאשר הגעתי לכפר הנשיא בשנת 72 במאה הקודמת פגשתי את מרכז המשק זמי בן צבי. זמי הסביר לי בנעימות איך מתנהלים העניינים בכפר הנשיא, וכבר היה לי ברור שכפר הנשיא איננו אשדות יעקב הקיבוץ הפולני ממנו הגעתי. זמי היה אחר כך עוד מספר פעמים מרכז משק. בהיותו מרכז משק הוא העביר החלטות הנוגעות לכלל החברים, החלטות שהשפיעו בין השאר גם עלי. לא את כל ההחלטות אהבתי, אבל כיבדתי אותן, כי זו הייתה הבחירה שלי לחיות כאן. אף אחד לא הכריח אותי לחיות כאן. ובין ההחלטות שזמי וחבריו העבירו היו גם ההחלטות הנוגעות לפנסיות.

זמי הוביל מהלכים ולא הובל אליהם. לכבד אותו זה לתת את הקרדיט להחלטות שהוא וחבריו קיבלו בעבר, וכאשר הם העבירו אותן הם לא היו תשושי נפש אלא אנשים מלאי חיים ועוצמה. וחשוב להדגיש שההחלטות שהעביר כאן בקיבוץ משליכות לא רק על שאר החברים אלא גם עליו.

בשבועות האחרונים זמי מגיע לקבלת השבת שאני עורך במועדון בכל יום שישי בשעה שש בערב. מגיעים וותיקים נוספים לא רק זמי. אני לא מנסה לפרש את האור בעיניים של זמי כשאנחנו שרים יחד "ירדה השבת לבקעת גינוסר". אני מכבד אותו ולכן לא אעשה ספקולציות ומניפולציות על חשבוננו ועל חשבון געגועיו. די לי בכך שהוא מגיע ושהוא איננו בודד בשעה שאנחנו מבלים ביחד במועדון. והנה המקום שזמי וחבריו בנו שינה את פניו. ואין כאן אחד כולל אתם שאיננו אחראי לאיך שאנחנו ניראים היום. לכולנו יש חלק. גם לצדקנים שבנו.

בושה לראות איך שבוע אחרי שבוע מופיעה כתבה שמכפישה בסופו של דבר את הבחירות שזמי וחבריו קיבלו כאן בעבר כאשר הקימו פה קיבוץ שיתופי, שברבות הימים ותודות לחלק גדול מאלה השופכים לנו על הראש את הסחי השבועי (דוד קרא לזה חרא), דחפו להפרטה בזמן שהם המשיכו לספר לנו כמה שהם מתגעגעים לקיבוץ של פעם, קיבוץ שהם עצמם דאגו לפורר לחתיכות.

אז תעזבו את זמי במנוחה, כבדו אותו על ידי זה שתפסיקו להשתמש בו. צריך להיות בן נעוות המרדות אמיתי כדי לנגח קהילה שלימה באמצעות קשיש בן 90. אחרי הכל זה לא כל כך יפה לעשות 'נוהל שכן' ולהשתמש בקשיש בן 90 כבמחסה אישי. די הרפו מזמי. כבדו אותו ותפסיקו להשתמש בו. כי נמאס.

דודו פלמה

תמונה שווה 1000 מילים

A picture = 1000 words

בשבוע שעבר האדון אלמן ביוזמתו או ואולי בהשפעת אחרים החליט להכפיש את שמי הטוב מעל דפי כל סוטה וזה בניגוד חד משמעי לעקרונות שהוא עצמו החליט עליהם בעת קבלתו כעורך העיתון, בין היתר הוא טוען שהוא כמעט נירדם כשהוא קרא את הכתבה שלי בגיליון הקודם.

תארו לעצמכם, איזו חוצפה עילאית, הוא עם חוש ההומור היותר יבש מחזון העצמות היבשות בא וטוען שהכתבה שלי משעממת אותו, קשה לי לאכל את זה, מי מינה אותך כמבקר אומנותי, זה לא בדיוק הניורק טימס, אתה יודע?, ואתה לא בדיוק גורר אחריך את פרס "פוליצר" לספרות אז תרד "מהפדסטול" שבנית לעצמך ותחזור למציאות, הבדיחות שלך שואפות לרמת אפס, מה שאני כותב בסוגריים יותר מצחיק ומעניין מהבדיחות שלך ביום הכי טוב, מה שלא כתבתי עד כה אתה לא תכתוב לעולם, הפער בינינו הוא יותר גדול ממשאתה יכול לתאר.

קיבלת את הג'וב הזה לא מעט בזכותי. משכתי הרבה חוטים מאחורי הקלעים בישבך ואם אתה רוצה בחזרה את ה-100 דולר שנתת לי מתחת לשולחן, אז אחשוב על זה ברצינות... אולי.....בכל אופן, וזו אולי המחמאה היחידה שתקבל פה.

הבדיחות שלך מתחת כל ביקורת את זה כבר אמרתי אבל איפה שהוא בזוית עיין מסוימת ועם הרבה רצון טוב לעבור על המקובל ופיהוק של שעמום, אתה מסוגל להעלות לי חיוך על השפתיים וזה מפני שזה טיפה מצחיק כמה שהבדיחות שלך לא מצחיקות, אז אל תפסיק.

טוב עכשיו שנתתי לך עם לא מעט יגון נפש עמוק את המחמאה הכי עילאית שהצלחתי להוציא מקירבי, מבלי ללכת למחראה הציבורית ולהקיא את נשמתי אז אני רוצה שתבין נגד מה אתה עומד, (1), תביעה משפטית על עגמת נפש והוצאת דיבה, (2), הוצאת דיבה פעם נוספת (3), נחשוב על עוד משהו, בנתיים רק על עגמת נפש אני רוצה. 4,341,001.... מיליון שקלים, לא.. בעצם דולר נשמע לי יותר טוב. כן, אני כבר רואה את הרולס רויס החדשה שלי חונה מחוץ לבית שלי עם תג גדול שעליו כתוב, בהוקרה, האדון אלמן.

בינתיים נדבר על נושא נוסף שהעלתה בכתבה המוזרה שלך וזה העניין שקראת לו "פעילות יתר בתחום הגינון" ועל זריקתי מהקיבוץ, מקרה שהיה לפני 40 שנה (הזמן שידיך משה רבנו עיבד את הצפון במדבר).

הזכרון שלך מהתקופה ההיא הוא מאוד סלקטיבי אולי בגלל שזה מתאים לנרטיב שלך, או שפשוט אתה יותר זקן ממתושלח ומטבע הדברים הזכרון התיבש יחד עם חוש ההומור, בכל מקרה תן לי לעדכן אותך לגבי עובדה אחת שהיא משמעותית. חשוב שתדע, לא הוזעבתי,

ביום שהסקנדל הזה היה אמור לבוא לפני האספה, פניתי לגרשי שהיה יושב ראש האספה והודעתי לו שאני עוזב, ועם זאת אני בטוח שגרמתי לאכזבה לא מעטה אצל לא מעט אנשים (כולל אותך אלמן) כשבמכי יד קילקלתי לכם ערב שלם של שעורריה ובידור זול, מצטער זה לא יקרה שוב, אבל אולי במקום ביקורת תודה לי על זה שנתתי לכם לפחות שבועיים של רכילות וענין בחיים שלולי כל זה בטח היתה במיטה (עם אשתך הראשונה) בשעה שמונה וחצי.

המשפט האחרון בכתבה לא היה ברור. אני מצוטט. "אולי אקים פסל שיסמל את משמעות חיך בעולמו הדל" מה שאני מבין מזה הוא שאתה משווה בין עולמי הדל (כי בסך הכל אני גר בחור הזה שנקרא לוס אנג'לס) ועולמך המלא (כפר הנשיא מרכז העולם).

אני לא בדיוק יודע איך להסביר לך את זה כי אני לא בטוח שאתה מסוגל להבין. במילון העברי אנגלי שנכתב ע"י הרב עובדיה יוסף התמונה שלך מופיעה תחת המילה "דל", ותחת המילה משעמם, תמונה שלך שהיתה יותר צעיר.

אם היו עושים סרט תעודתי על החיים שלך ושלי, שלי היה בצבעים, שלך בשחור לבן. כשאני מוולה ב"לאס וגאס" אתה יוצא לראש פינה. וכשאני...

מספיק, אני חושב שהנקודה מובנת.

אלמן, ידידי היקר, אני עומד להקים פסל לכבודך עליו יהיה כתוב "חי באשליות, לא העירו אותי". זוהי תשובתי אליך, תודה על תשומת הלב. וחג שמח לכולם. דני.

ש י ר ת ה נ ו ע ר

שירה הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

עשר בסולם טמבל...

קשה להחליט אם זה יותר מביך או יותר מקומם
לשמוע את מבקר הקולנוע הנחשב מנסה להיתמם
ומסביר ל"עמך" הפרמיטיבי והעלוב החי בישראל
שכוונתו בעצם הייתה לברך! ולא חלילה וחס לקלל...

ומכיוון שבמקורות ולמסורות בז הוא ומזלזל
דווקא בשבוע של פרשת "בלק" שהגיע את "עמישראל" לקלל
לא מצא החמור הלז ולו אתון אחת לרפואה שתעמוד בדרכו
ובסולם שיקול הדעת והתבונה תוכיחמו על בורותו*...

הטיפוס אינו גזען חשוך אלא משכיל ונאור
הבעייה שבמוחו יש מחסור מאותו חומר אפור...
שעושה לפעמים את כול ההבדל
בין הוגה דיעות מבריק, לסתם טמבל...

ככה זה כשסגן רמטכ"ל מנסה להיות היסטוריון חובב
ומבקר קולנוע מתחזה לאנתרופולוג תרבותי, חם ואוהב...
מה הפלא שתופסים במה ו"תחת" גם כול אזובי הקיר
ומציתים שלהבת שנאת חנם השורפת את כול ארזי העיר...

מספרים סיפור על איזו מדינה
שהתגלתה בה מבוכה לא קטנה:
יום אחד באופן מפתיע ודי וולגרי
"קפץ הפיוז" אצל בעל דעה מאוד פופולארי
בלי הודעה מוקדמת וללא כול הכנה
אמר בפומבי לחברו: אימא שלך - זונה!!!
"איך אתה מעז לדבר כך על אימי?" זעק החבר ההמום
"תראה" השיב הברנש, "אחרי שתנינו אהבה - היא דרשה במפגיע - תשלום"...

שוב ושוב לצערי הרב מסתבר
שבישראל נוהגים לרוץ מהר לחבר'ה כדי לספר
ולא משתמשים באותה עצת חז"ל עתיקה
שאמרה בפשטות: סייג לחוכמה - שתיקה...

אבי

* בורו - בספרדית מופורטוגזית = חמור...

בינינו לפלשתינאים כנראה יקח עוד זמן אבל הפתרון טוב גם לדברים אחרים:

שתי מדינות:- אחת לדתיים ואחת לחילונים
 אחת לעשירים והשניה לעניים
 אחת לחולים ועוד אחת לבריאים
 אחת לקיבוצניקים ואחת לעירוניים
 אחת לשכירים ואחת לבעלי עסקים
 אחת לצעירים והשניה לזקנים
 אחת ל-"להט"בים ועוד אחת ל-"סטרייטים"
 אחת לחובבי כדורגל ואחת לאלה שזה יוצא להם מהאזניים
 אחת לבעלי "אייפון" והשניה לבעלי "אנדרויד"
 אחת לצימחונים ועוד אחת לקניבאלים
 אחת לאלה שתומכים בשתי מדינות והשניה לאלה שבעד מדינה אחת
 אחת לבעלי רשיון רכב והשניה לאלה שאין להם
 אחת למנהלי בנקים והשניה לקליינטים של הבנקים
 אחת לממשלה ואחת לאזרחים. (הגיע הזמן להפריד! ויפה שעה אחת קודם!!)
 אחת למנהלים והשניה לעובדים. (שלא יהיה קשר הגורם לסכסוכי עבודה)
 אחת כאן בארץ והשניה בגרמניה או ניו-יורק
 אחת לטורורסטים והשניה לקורבנות שלהם - שיהיה קצת סדר בבגאן
 אחת לאנשים רציניים והשניה למנויי "כל סוטה"

ואם שתי מדינות.....למה לא שלוש, ארבע, שמונה-עשר?.... אם כבר.....

מדהים שלמרות השוני בחלקים יש כאן עדיין צורה ברורה של מלבן...

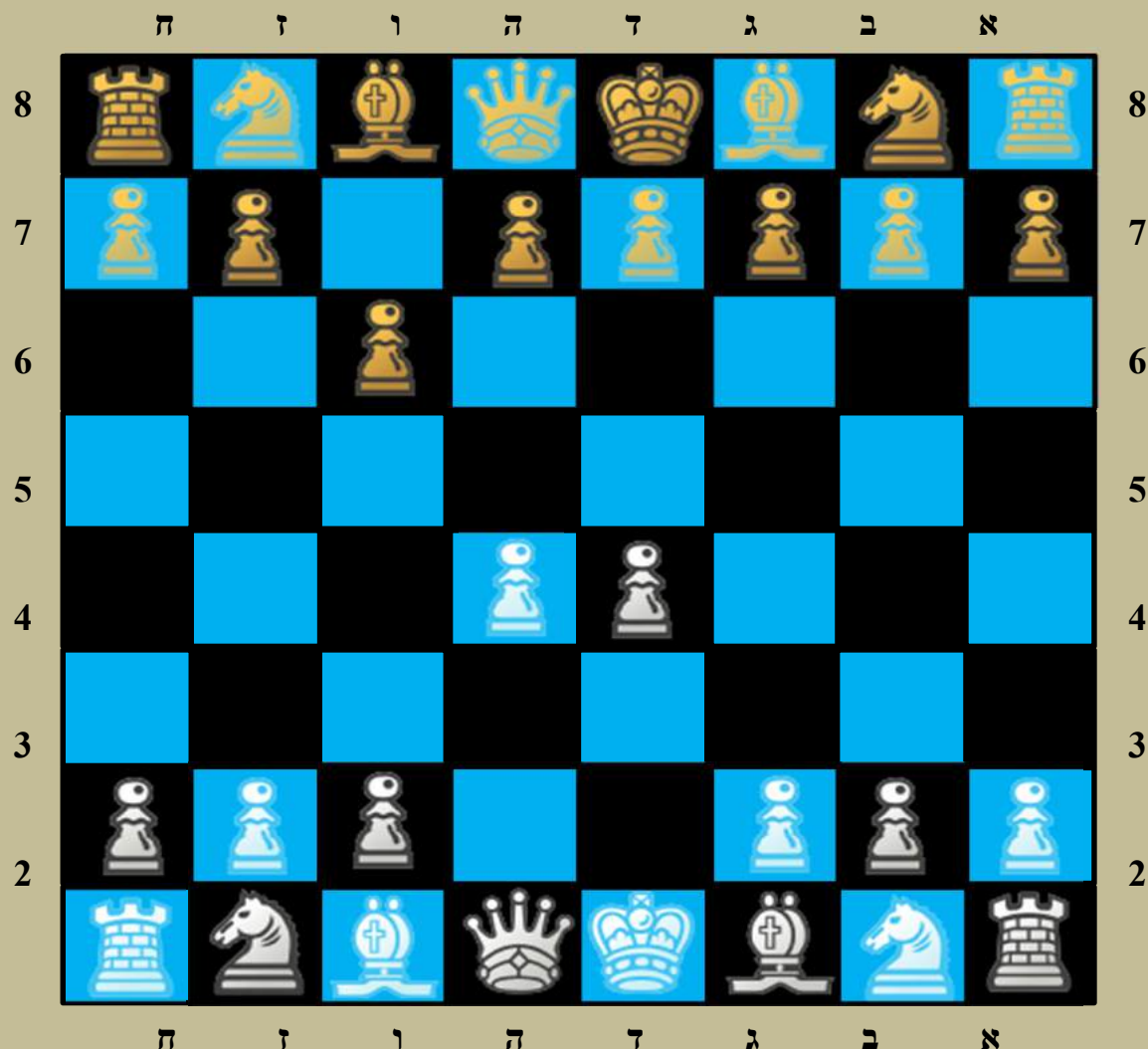

תמונה שווה 1000 מילים

A picture = 1000 words

שח...מט או לא?

אתם הצעתם לכתום את המהלך:

"רגלי ו7 ל- ו6"

הלבן משיב ב:

"רגלי ה2 ל- ה4"

מהו המהלך הבא של **הכתום**?

נוסטלגיה זה לא מה שהיה פעם Nostalgia Ain't what it used to be

הכפר מחכה לנשיא

מאת שמעון וייס

פרנסואה מיטראן בכפר הנשיא (ראשון משמאל). לידו יצחק (ז'אק) גולן, שהיה "חאבא המאמץ" של ז'אן כריסטוף מיטראן בעת שהותו במשק. קיצוני מימין — ישראל אבידור.

ACTUALITE INTERNATIONALE

Danielle Mitterrand dans un kibboutz de Roannais

Pendant que le président de la République rencontrera le président Begin, Danielle Mitterrand visitera un kibboutz où l'attendent ses amis roannais.

L'actualité internationale ne retiendra que la visite de François Mitterrand en Israël et son entretien avec le président Begin dans une conjoncture politique délicate. Mais, en corollaire de cette visite internationale, Danielle Mitterrand pendant ce temps se rendra dans un petit kibboutz de Haute-Gallée, perché face au Golan et Kfar Ha-Nassi. Elle y rencontrera de vieux amis, dont deux Roannais membres de ce kibboutz : Jacques Golane alias Jacque Goldblum et Israël Avidor. C'est qu'en effet, Jean-Christophe Mitterrand, fils du président, jeune journaliste parisien tenté il y a quelques années par une expérience de la vie kibboutzique a séjourné en ces lieux.

Il y a mené de solides amitiés qui se perpétueront par la visite de Danielle Mitterrand qui a insisté pour venir visiter

les anciens hôtes de son fils durant le voyage présidentiel.

Précisons que le président Mitterrand a lui aussi été reçu dans ce kibboutz il y a quelques années, en compagnie de Jacques Golane et Israël Avidor, nos deux Roannais.

Notons encore que Jacques Golane est le beau-frère de notre ami Jacques Steiner, président de l'U.F.A.C. locale et bien connu dans les milieux de la bonneterie roannaise.

G. DECOMBE

נוסטלגיה זה לא מה שהיה פעם

Nostalgia Ain't what it used to be

שמעון בן-יהודה ודני נמלי (מאחור)
מביט בתדהמה ב Qvetch-Box

שמעון בן-יהודה על האקורדיון
לימים הוחלף על ידי אורי גולן
(בקלרינט - איציק ברמן???)

